

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0029/2007

5.2.2007

BETÄNKANDE

om förslaget till rådets beslut om ingåendet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse
(KOM(2006)0188 – C6-0169/2006 – 2006/0062(CNS))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Maria da Assunção Esteves

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursivering används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....	5
MOTIVERING	6
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR	10
ÄRENDETS GÅNG	14

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till rådets beslut om ingåendet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse (KOM(2006)0188 – C6-0169/2006 – 2006/0062(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2006)0188)¹,
 - med beaktande av artikel 62.2 b i och ii samt artikel 300.2 första stycket första meningen i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0169/2006),
 - med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0029/2007).
1. Europaparlamentet godkänner ingåendet av avtalet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Ryska federationen parlamentets ståndpunkt.

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

MOTIVERING

1. Avtalet: historia och resonemang

1.1. Historia

Ingåendet av avtalet mellan EG och Ryssland om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse ägde rum vid toppmötet i S:t Petersburg i maj 2003, när Ryssland och EU även åtog sig att undersöka förutsättningarna för viseringsfria resor som ett mål i ett längre perspektiv. Vid toppmötet uttryckte båda parter beslutsamhet att stärka de ömsesidiga förbindelserna genom att skapa fyra ”gemensamma områden”, däribland ett gemensamt område för frihet, säkerhet och rättvisa. Förhandlingarna med Ryssland om förenklade viseringsförfaranden inleddes i Bryssel den 20 och 21 oktober 2004. Förhandlingarna ägde rum i anslutning till förhandlingarna om avtalet om återtagande av olagliga invandrare, som hade pågått sedan januari 2003. Ingåendet av de två avtalen om viseringar och återtagande representerar i själva verket ett av de få steg framåt som man har tagit hittills för att genomföra detta gemensamma område. Den fullständiga texten till de två avtalen paraferades formellt i Moskva den 4 april 2006. Eftersom de båda avtalen om förenklade viseringsförfaranden och återtagande är kopplade till varandra bör de undertecknas, ingås och träda i kraft samtidigt. Avtalen uppvisar ett förhållningssätt som grundas på ömsesidig politisk kompensation.

Hittills har EU inlett förhandlingar för att förenkla utfärdandet av viseringar med Ryssland, Ukraina, Marocko och Kina. Den 15 november 2006 fastställde rådet villkoren i samband med inledandet av förhandlingarna med länderna i västra Balkanområdet (f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Bosnien och Hercegovina samt Serbien och Montenegro), som beräknas avslutas i juni 2007. Avtalet med Ryssland är det första som kommer att ingås. Rent allmänt är dessa avtal kopplade till en strategi för att stärka förbindelserna med grannländerna (förutom Kina där målen har att göra med turism) och syftar till att skapa ett ”gemensamt europeiskt område”.

Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Ryssland går just nu igenom en viktig fas. Framväxandet av ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal efter 2007 sker samtidigt som man känner oro när det gäller de mänskliga rättigheterna i Ryssland. Det befintliga – inte särskilt långtgående – avtalet om förenklat utfärdande av viseringar är ett exempel på det i huvudsak pragmatiska sätt på vilket dessa förbindelser utvecklas. Samarbetsramen mellan EU och Ryssland kan emellertid inte fungera utan en villkorsprincip som markerar grannskapspolitiken. Denna princip nämndes nästan inte alls i partnerskaps- och samarbetsavtalet från 1997. Det långfristiga målet att upprätta viseringsfria resor mellan de två territorierna bör inte uppnås utan att man ser till att de grundläggande idéerna om en demokratisk stat som styrs av rättsstatsprincipen respekteras av de avtalslutande parterna.

1.2. Resonemang

Avtalet om förenklade viseringsförfaranden mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen främjar resandet mellan områdena och kontakterna mellan folken. Detta är det praktiska resultatet av samarbetet och grannskapspolitiken som härrör från projektet för ett gemensamt europeiskt område för frihet, säkerhet och rättvisa.

Målet är att minska byråkratin och förenkla utfärdandet av viseringar för kortare vistelse för vissa medborgarkategorier i EU och Ryssland (nära släktingar, näringslivsfolk, medlemmar av officiella delegationer, studenter, deltagare i vetenskapliga och kulturella evenemang samt idrottsevenemang, journalister, personer som besöker militära och civila begravningsplatser samt chaufförer som transporterar internationellt gods och passagerare).

Avtalets värde ligger främst i att det skapar möjligheter för en intensivare kommunikation mellan EU och Ryssland, främjar mötet mellan civilisationerna och hjälper till att forma ett vidare Europa. Det främjar förtroende och dialog och en mänskligare och intensivare interaktion mellan de två områdena.

2. Europaparlamentets roll

Det är obegripligt att Europaparlamentet inte får en bättre ställning än observatör i processen för ingående av internationella avtal. Parlamentet hörs i själva verket inte förrän det i praktiken inte längre är möjligt att ändra avtalet eller förhindra att det undertecknas. Det är visserligen så att parlamentet enligt artikel 300 i EG-fördraget bara får rätten att höras i denna typ av ärenden. Rådet och kommissionen bör ändå regelbundet informera parlamentet från och med att förhandlingarna inleds. Det finns en samarbetsplikt (artikel 10 i EG-fördraget) som inte bara styr förbindelserna mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna, utan även förbindelserna mellan EU-institutionerna själva. Parlamentet kommer att fortsätta att uppmana rådet och kommissionen att ta hänsyn till denna plikt att ge regelbunden information om framtida avtal som ingås mellan EU och tredjeländer.

Parlamentet välkomnar det förestående införandet av en *gemenskapskodex om viseringar* (förslag till Europaparlamentets och rådets förordning, KOM(2006)0403), som omfattas av medbeslutandeförfarandet och vars grundläggande principer man måste ta hänsyn till i samband med alla specifika avtal om förenklade viseringsförfaranden.

Ämnet för de internationella avtalen och den komplexa migrationsfrågan som behandlas i dessa avtal kräver en demokratisk grund för beslutsfattandet i EU. Genom konstitutionsfördraget kommer man också att införa den nödvändiga enigheten, sammanhållningen och parlamentariska beslutskraften inom EU:s utrikespolitik.

3. Bakgrundsförhållanden och problem

3.1. Om man skall kunna genomföra avtalet om förenklade viseringsförfaranden måste man fastställa faktiska villkor om ömsesidighet. Parlamentet hyser vissa farhågor när det gäller bekräftandet av dessa villkor i avtalet.

3.1.2. Europaparlamentet påminner om de komplicerade obligatoriska registreringsförfaranden som gäller för alla ryssar och som minskar resandet till och inom Ryssland. Parlamentet uppmanar EU:s och Rysslands justitie- och inrikesministrar att göra ytterligare insatser i syfte att garantera balansen och ömsesidigheten. De uppmanas också att informera oss om vilka initiativ som tagits och om utvecklingen. Avtalet om förenklade viseringsförfaranden kommer inte att bli verkligt användbart så länge de komplicerade registreringsförfaranden som för närvarande krävs av de ryska myndigheterna tillämpas.

Det österrikiska ordförandeskapet informerade parlamentet om att det redan pågår förhandlingar om en lösning för att förenkla förfarandena och om ryska ändringar av lagstiftningen. Parlamentet känner dock ännu inte till några praktiska resultat. Kommissionen och rådet måste regelbundet informera parlamentet om utvecklingen.

3.1.3. Europaparlamentet finner det olämpligt att resandet till vissa regioner i Ryssland, t.ex. Tjetjenien och delar av östra Ryssland och Sibirien, är underkastat ytterligare tillstånd eller kostnader för kompletterande avgifter samtidigt som viseringar som gäller i Schengenområdet möjliggör ett obegränsat resande. Parlamentet betonar behovet av att öka samråden mellan parterna med hänsyn till att förenkla tillträdet till Tjetjenien för journalister och icke-statliga organisationer. Parlamentet konstaterar att det under de senaste åren har varit svårt för journalister, präster, utländska missionärer och medlemmar av icke-statliga organisationer att erhålla och förnya viseringar för resor i Ryssland. Parlamentet hoppas att detta avtal, när det väl har trätt i kraft, kommer att få ett slut på dessa svårigheter.

3.1.4. Europaparlamentet föreslår att man allvarligt bör ifrågasätta bestämmelsen om inbjudan i förväg för resande från EU till Ryssland, och den bör även ifrågasättas i de exceptionella fall där EU-medlemsstater tillämpar den. Inbjudningarna skapar inget mervärde för resandet utan främjar korruptionen. Parlamentet påpekar dessutom att det inte är logiskt att utesluta turister med en oklanderlig viseringshistoria från avtalet.

3.1.5. Europaparlamentet beklagar att artikel 5.1 a i avtalet – utfärdande av viseringar för flera inresor – inte inbegriper ledamöter av Europaparlamentet, vilkas ställning enligt fördragen garanterar dem samma privilegier och immunitet som gäller för ledamöter av nationella parlament. Parlamentet beklagar även att artikel 11 – diplomatpass – inte inbegriper den passersedel som utfärdas i EU och som innehålls av ledamöter av Europaparlamentet.

3.1.6. EU bör intensifiera sin dialog med Ryssland om att anpassa den ryska viseringspolitiken till den som tillämpas i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge de ryska myndigheterna nödvändig expertkunskap så att Ryssland kan uppfylla villkoren om ömsesidighet i samband med utfärdandet av viseringar.

3.2. En europeisk politik för förenklade viseringsförfaranden som syftar till att främja kommunikationen i grannskapsförbindelserna och avlägsna hinder för resor till EU för tredjelandsmedborgare kan bara vara en sammanhållningspolitik om man tar hänsyn till både inre och yttre aspekter. Parlamentet påpekar att införandet av en gemenskapskodex om viseringar kommer att bli oerhört positivt i detta sammanhang. Avtalet om förenklade viseringsförfaranden med Ryssland påverkas inte av denna kodex.

Det är viktigt att kommissionen och rådet när de ingår internationella avtal tar hänsyn både till gemenskapsrätten och till lagstiftning som ännu inte har antagits.

3.2.1. Europaparlamentet påminner om att Coreper den 20 december 2005 antog en gemensam strategi för EU:s viseringspolitik, i vilken man angav kriterierna i samband med ingående av avtal om förenklade viseringsförfaranden som t.ex. mål för utrikespolitiken, tidigare återtagandeavtal, genomförandet av befintliga bilaterala avtal, säkerhetsfrågor och migrationsflöden. Parlamentet har ingen information om huruvida kommissionen och rådet gjorde en sådan bedömning i samband med avtalet mellan EU och Ryssland. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att informera om resultaten av bedömningen med hänsyn till ingåendet av avtalet. Parlamentet påpekar dessutom att det måste informeras om denna bedömning när det gäller alla framtida avtal om förenklade viseringsförfaranden mellan EU och tredjeländer.

3.3. Villkorligheten måste också vara en hörnsten i EU:s utrikespolitik om viseringar.

3.3.1. EU:s förbindelser med Ryssland bör underkastas en villkorlighetsprincip, som är fallet för den europeiska grannskapspolitiken. Enligt denna princip kan inte några förenklade viseringsförfaranden eller något viseringsfritt resande äga rum om man inte följer de demokratiska spelreglerna eller rättsstatsprincipen.

3.3.2. I motsats till Europaparlamentets senaste ståndpunkt om förhandlingar om och ingående av internationella avtal med tredjeländer innefattar inte avtalet om förenklade viseringsförfaranden med Ryssland en ömsesidighetsklausul om mänskliga rättigheter och demokrati, vars överträdande skulle kunna resultera i att avtalet upphävs eller sägs upp.

Parlamentet påpekar att det i punkt 8 i sin resolution om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal (2005/2057(INI)) fastställer att klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati ”skall utvidgas till att omfatta alla nya avtal mellan Europeiska unionen och tredjeländer, såväl industriländer som utvecklingsländer, och att den skall omfatta sektoriella avtal och handel och tekniskt eller finansiellt stöd, i linje med de avtal som har slutits med AVS-länderna”.

3.3.3. Det långfristiga målet med viseringsfritt resande mellan EU och Ryssland måste också vara förenligt med samma villkorlighetsprincip som finns i grannskapsavtalen mellan EU och tredjeländer. Trots att Ryssland inte inbegrips i denna politik har kommissionen redan i sitt meddelande om förbindelserna med Ryssland (KOM(2004)0106) angett att åtgärdsplanen på detta område bör ”... vara förenlig med EU:s grannskapspolicy och innehålla relevanta delar av denna [policy]”.

Samma princip finns i rådets förordning (EG) nr 539/2001, i vilken man föreslår en metod som grundas på regional sammanhållning för politiken om viseringsfritt resande mellan EU och tredjeländer.

31.1.2007

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över förslaget till rådets beslut om undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse
(KOM(2006)0188 – C6-0169/2006 – 2006/0062(CNS))

Föredragande: Ari Vatanen

KORTFATTAD MOTIVERING

Föredraganden anser att det innebär ett framsteg i riktning mot förverkligandet av ett gemensamt område för frihet, säkerhet och rättvisa inom det strategiska partnerskapet mellan EU och Ryssland, att det ingås ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse, jämsides med återtagandeavtalet.

Avtalet är till nytta både för EU och för Ryssland, framför allt eftersom det bygger på ömsesidighet och skapar rättsligt bindande regler inom ett antal områden, bland dem tidsåtgången för handläggning av viseringsansökningar. Dessutom begränsas kraven på dokument som styrker syftet med resan, viseringsavgifterna samordnas och kriterierna för utfärdandet av viseringar för flera inresor förenklas för omfattande kategorier av personer, bland dem studenter, diplomater, affärsfolk och journalister.

Föredraganden anser dock att avtalet bör utsträckas till att omfatta andra mycket viktiga frågor, såsom vägran att utfärda visering, erkännandet av resehandlingar, styrkandet av tillräckliga medel för uppehållet samt avvisning och utvisning. Föredraganden hoppas att dessa frågor skall kunna tas upp av kommissionen i den gemensamma kommittén för handhavandet av avtalet.

Eftersom frågor som gäller viseringar mellan EU och Ryssland är så pass komplicerade, till exempel beträffande utvisning av journalister, anser föredraganden det vore önskvärt att det inrättades en ombudsmannatjänst, där ombudsmannen kunde ta emot klagomål från medborgarna över beslut i viseringsfrågor och även skulle fungera som ordförande för den gemensamma kommittén.

Två av de svåraste hindren för resor till och i Ryssland är att alla typer av ryska viseringar är förenade med krav på inbjudningar och obligatoriska och omständliga registreringsförfaranden. Både inom Ryssland och EU måste man arbeta mera för att finna en lösning, för att det faktiskt skall bli lättare för folk att röra sig mellan olika länder.

Det måste också konstateras att utländska journalister, präster, missionärer och medlemmar av organisationer inom det civila samhället haft svårt att få visering till Ryssland eller förnya sina viseringar. Som särskilt iögonenfallande i det här sammanhanget framstår de ryska myndigheternas vägran att förnya ackrediteringen och arbetsviseringen för Sveriges televisions (SVT) korrespondent Bert Sundström, så att han blev tvungen att återvända till Stockholm den 3 september 2005.

Dessutom passar det synnerligen illa att det behövs särskilda tillstånd eller särskilda avgifter för att man skall få resa till vissa delar av Ryssland, såsom Tjetjenien eller östra Ryssland och Sibirien, samtidigt som en Schengenvisering ger en obegränsad rätt att resa inom EU. Framför allt tycker föredraganden att den ryska säkerhetspolisen FSB handlat i strid med avtalets anda när den beslutat om att inrätta en gränzson i sovjetstil, med begränsningar för utlänningars tillträde.

Föredraganden oroar sig dessutom över att avtalet kunde användas till att underförstått erkänna separatistiska tendenser som kränker Georgiens territoriella integritet. Föredraganden anser att avtalet inte automatiskt skall gälla för sådana invånare i Sydossetien och Abchazien som har ryskt medborgarskap. EU och Ryssland uppmanas att allvarligt ägna sig åt denna fråga.

Vidare erinrar sig föredraganden om att den gemensamma strategin för utformningen av EU:s politik för förenklade viseringsförfaranden, vilken medlemsstaterna och kommissionen kom överens om i december 2005, fastställer vissa kriterier som skall utvärderas innan det inleds några förhandlingar med tredjeländer om avtal om förenklade viseringsförfaranden. Ett av de viktigaste kraven var att det antingen redan skulle finnas ett återtagandavtal eller att det aktivt skulle förhandlas om ett sådant. Detta iaktogs emellertid inte med avseende på Ryssland.

I den gemensamma strategin för förenkling av viseringar framhölls det att EU har ett särskilt förhållande till vissa länder, framför allt kandidatländer och potentiella kandidatländer samt länder som omfattas av EU:s grannskapsstrategi. Föredraganden är därför särskilt tillfreds med framstegen med förenklade viseringsförfaranden när det gäller Ukraina, som man preliminärt undertecknade ett avtal med i oktober, och när det gäller Albanien, Bosnien och Hercegovina, före detta jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien, vilkas förhandlingsuppdrag antogs i november. Föredraganden understryker dock att målet består i viseringsfria resor.

Föredraganden anser slutligen att arbetet i riktning mot målet om viseringsfria resor mellan EU och Ryssland bör ske inom ramen för rådets förordning (EG) nr 539/2001, där det står att undantag från ett viseringskrav bör grunda sig på en väl avvägd bedömning av olika kriterier kopplade bland annat till olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt Europeiska unionens yttre förbindelser med tredje land, samtidigt som hänsyn också tas till konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten.

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar emellertid rådet och kommissionen att visa sin beslutsamhet att, med hjälp av en förklaring inför plenarförsamlingen före den slutliga omröstningen, avhjälpa och åtgärda de nackdelar och brister som påtalats av Europaparlamentet och nämnts i det föregående. I förklaringen bör rådet och kommissionen klart åta sig att fortsätta arbetet med att få bort byråkratiska hinder för alla resande, till exempel kravet på att man skall ha en inbjudan och registrera sig efter ankomsten och på att personer med oklanderligt förflutet vad viseringar beträffar skall tas med i avtalet.

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott föreslå att kommissionens förslag godkänns.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Förslag till rådets beslut om undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse
Referensnummer	KOM(2006)0188 – C6-0169/2006 – 2006/0062(CNS)
Ansvarigt utskott	LIBE
Yttrande Tillkännagivande i kammaren	AFET 13.6.2006
Förstärkt samarbete – tillkännagivande i kammaren	
Föredragande av yttrande Utnämning	Ari Vatanen 3.5.2006
Tidigare föredragande av yttrande	
Behandling i utskott	24.1.2007
Antagande	30.1.2007
Slutomröstning: resultat	+: 53 –: 8 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Roberta Alma Anastase, Panagiotis Beglitis, Bastiaan Belder, Marco Cappato, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Stanimir Ilchev, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Eugen Mihaescu, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pascu, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Konrad Szymański, Antonio Tajani, Charles Tannock, Paavo Väyrynen, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Jaromír Kohlíček, Janusz Onyszkiewicz, Doris Pack, Rihards Pīks, Józef Pinior, Miguel Portas, Aloyzas Sakalas, Csaba Sándor Tabajdi
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Hanna Foltyn-Kubicka, Gisela Kallenbach, Leopold Józef Rutowicz, Czesław Adam Siekierski
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)	...

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Förslag till rådets beslut om ingåendet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse			
Referensnummer	KOM(2006)0188 – C6 0169/2006 – 2006/0062(CNS)			
Begäran om samråd med parlamentet	1.6.2006			
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	LIBE 13.6.2006			
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	AFET 13.6.2006			
Inget yttrande avges Beslut				
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren				
Föredragande Utnämning	Maria da Assunção Esteves 23.1.2006			
Tidigare föredragande				
Förenklat förfarande – beslut				
Bestridande av den rättsliga grunden JURI:s yttrande	/			
Ändrad anslagstilldelning BUDG:s yttrande	/			
Samråd med Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – beslut i kammaren				
Samråd med Regionkommittén – beslut i kammaren				
Behandling i utskott	13.9.2006	6.11.2006	24.1.2007	1.2.2007
Antagande	1.2.2007			
Slutomröstning: resultat	+: -: 0:	41 3 0		
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alexander Alvaro, Alfredo Antoniozzi, Edit Bauer, Mario Borghesio, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Michael Cashman, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Mladen Petrov Chervenjakov, Carlos Coelho, Fausto Correia, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Konstantin Dimitrov, Giovanni Claudio Fava, Kinga Gál, Lilli Gruber, Adeline Hazan, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klamt, Roger Knapman, Magda Kósáné Kovács, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Kartika Tamara Liotard, Sarah Ludford, Dan Mihalache, Javier Moreno Sánchez, Martine Roure, Inger Segelström, Søren Bo Søndergaard, Károly Ferenc Szabó, Adina-Ioana Vălean, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka			
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Inés Ayala Sender, Simon Busuttil, Giuseppe Castiglione, Maria da Assunção Esteves, Genowefa Grabowska, Sophia in 't Veld, Tchetin Kazak, Marian-Jean Marinescu, Marianne Mikko, Radu Podgorean, Eva-Britt Svensson, Johannes Voggenhuber			
Slutomröstning: närvarande				

suppleanter (art. 178.2)	
Ingivande	5.2.2007
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)	